

3. Скворцова С. О. Нова українська школа: методика навчання математики у 1–2 класах закладів загальної середньої освіти на засадах інтегративного і компетентнісного підходів : навч.-метод. посіб. / Світлана Скворцова, Оксана Онопрієнко. – Харків : Вид-во «Ранок», 2019. – 352 с.
4. Скворцова С. О. Нова українська школа: методика навчання математики у 3–4 класах закладів загальної середньої освіти на засадах інтегративного і компетентнісного підходів : навч.-метод. посіб. / С. О. Скворцова, О. В. Онопрієнко. – Харків: Вид-во «Ранок», 2020. – 320 с.
5. Типові освітні програми для закл. загальної середньої освіти: 1-2 та 3-4 класи. – К. : ТД «ОСВІТА-ЦЕНТР+», 2019. – 240 с.

Княжева І.А.,

*докторка педагогічних наук, професорка, завідувачка
кафедри педагогіки Державного закладу «Південноукраїнський
національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»*

ЯКІСТЬ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ: МЕТОДИЧНИЙ СКЛАДНИК

Освіта і наука стали важливими сферами жорсткої конкурентної боротьби у сучасному світі. Той, хто забезпечить собі лідерство, забезпечує достойне економічне існування не лише в своїй країні, а й за її межами. Відтак, проблема забезпечення якості освіти визнається актуальною на всій рівнях: від державного до особистісного. Якість – це основа європейських домовленостей у рамках Болонського процесу, що надає конкретного спрямування зусиллям щодо модернізації вітчизняної освіти та її входження до європейського освітнього простору.

Необхідною передумовою забезпечення якості вищої освіти постає інтерактивний взаємозв'язок професійно-особистісних просторів суб'єктів

освітньо-виховного процесу – тому основним засобом формування ефективного освітнього простору є діалог, а визначальним принципом гарантування якості освітнього процесу – його діалогічність. У цьому контексті з новою силою актуалізується потреба в гуманізації і гуманітаризації вищої освіти, які можуть бути повноцінно реалізовані за посередництвом таких ідей сучасної парадигми освіти, як фундаментальність, інтегрованість, екзистенційність, компетентність, елективність, індивідуалізація, спеціалізація, комплексність, поліпрофільність, циклічність [1]. Невід’ємною складником якості освіти є якість кадрового складу, особливо тих, хто забезпечує її на першому, відповідно до Національної рамки кваліфікацій, рівні – у початковій освіті. Це пов’язано передовсім з упровадженням Концепції «Нова українська школа». Сучасний учитель початкової школи – це людина культури, у якій гармонійно поєднана особистісна і професійна складники, яка володіє сучасними методиками і технологіями викладання. Таким чином, одним із чинників, що впливає на якість освіти є підготовка майбутніх педагогів до добору, впровадження й продукування відповідних освітнім завданням методик педагогічної діяльності.

Нова методика, як усіляке нове вдосконалення в процесі праці, новий спосіб діяльності, перш ніж стати загальноприйнятим і загальновизнаним, виникає спершу як деякий відступ від дотепер прийнятих і усталених норм. Лише виникнувши як одиничне виключення із правила в діяльності одної чи декількох людей, нова норма переймається іншими і перетворюється в деяких випадках у нову загальну норму [2]. Методика представляє собою двокомпонентне утворення, що містить власно керівництво – правила, вказівки, переписи, методичні знання, які характеризують зміст і методи діяльності та базисну частину, що передбачає методичну рефлексію діяльності й теоретичного знання. Вона поєднує ідеї певної організації предметного матеріалу, нормативності, обґрунтованості і загальної (широкої) значущості. Причому вимога загальної значущості і типологічності перманентно конкурує з

вимогами варіативності та часткової значущості. в історії науки і освіти конкретне уявлення про методику постійно змінюється, зберігається лише образно-змістовий інваріант, яким є підстави вважати сукупність методичних ідей, ціннісних настанов, що забезпечують певну організацію масової діяльності, знімають конкуренцію індивідуальних взірців, дозволяють розмістити у певному порядку і системі предметний матеріал, надають можливість описати і класифікувати засоби і прийоми професійної діяльності, дозволяють аргументувати і обґрунтувати послідовність навчального матеріалу, опис і класифікації способів діяльності. Зміна одних методик іншими тісно пов'язана із проблемою якості освіти, яка і являє собою критерій їхньої доцільності, сучасності, інноваційності.

Список використаних джерел

1. Кісіль М. В. Оцінка якості вищої освіти / Н. М. Кісіль // Вища освіта України. – 2005. – № 4. – С. 82-87.
2. Розин В. М. Философия образования : Учебное пособие / В. М. Розин, С. К. Булдаков. – Кострома : Изд-во КГУ им. Н. А. Некрасова, 2009. – 284 с.

Косенчук Ю.Г.,

аспірантка Київського університету імені Бориса Грінченка

ПІДГОТОВКА ВЧИТЕЛІВ В ФІНЛЯНДСЬКІЙ РЕСПУБЛІЦІ ДО РОБОТИ В УМОВАХ ОСВІТНІХ ЗМІН

Нині світ живе в умовах швидкоплинних змін. Освіта є визначальним фактором його поступу. Розбудова Нової української школи зумовлює вивчення зарубіжного досвіду інноваційних змін. Успішна шкільна реформа потребує нового професіоналізму, в якому робота вчителів базується на науковому спрямуванні, орієнтованій на результати, управлінні даними та колективній